

10 e Kamer

Nr. 147/03
VAN HET PARKET

Nr. 96236
VAN HET ARREST

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister.

Vrij
Vrij

9 december 2005

not. 66.97.183/01/26 van het Openbaar Ministerie tegen:

1.Nr. , nijveraar, geboren
, wonende te

2.Nr. , zonder beroep, geboren
, wonende te ;

Beklaagd van: te :

de eerste en de tweede:

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek,

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit

in casu :

A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 januari 2001 tot en met 31 januari 2001 :

het plaatsen van een afsluiting van 4 meter hoogte voor opgroeien van beplanting

B. vanaf niet nader te bepalen datum in periode vanaf 1 januari 2001 tot en met 31 januari 2001 (plaatsen constructie) tot en met de dag der dagvaarding

de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging: aard en oppervlakte: huis,

nummer van het kadaster:

zoals blijkt uit de hier bijgevoegde kadastrale legger d.d. 28/02/2002, toestand op 01/01/2001 met artikelnummer en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als: geboren op en

geboren op beiden wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van openbare verkoop zoals blijkt uit het stuk vanwege de Ontvanger.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 8 januari 2003, 18de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Veroordeelt de beide beklaagden ieder tot een geldboete van € 100, met 40 opdecimen verhoogd (=x 5), telkens € 500 bedragende;

Veroordeelt de beide beklaagden solidair tot de gerechtskosten deze begroot op: € 291,67.

Legt bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding op van € 25:

Beveelt op vordering van het college van Burgemeester en Schepenen de plaats in de vorige staat te herstellen met name de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructie binnen een termijn van zes maand vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Beveelt voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, dat het College van Burgemeester en Schepenen in de uitvoering ervan van rechtswege kan voorzien, overeenkomstig art. 153 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van € 10, met 40 opdecimen verhoogd, € 50 bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beide beklaagden ieder eenmaal deze som.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboeten zullen kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van één maand voor elke boete van € 100.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 21 januari 2003 door de beklaagden.
- 22 januari 2003 door het Openbaar Ministerie tegen de beide beklaagden.

* * *

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de beklaagden in hun middelen van verdediging bij monde van meester advocaat aan de balie te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

* * *

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. Het onder A te last gelegde feit maakt thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002), 19 juli 2002 (B.S. 26 oktober 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S.29 januari 2004), hierna genoemd DORO.

Het artikel 146, 3° lid van het DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van instandhouden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 Sw. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het sub B te last gelegde misdrijf van in stand houden is in casu niet langer strafbaar. De handelingen en werken zijn immers gelegen in woongebied, geen kwetsbaar gebied in de zin van art.146, 4°lid DORO. De strafvordering met betrekking tot de telastlegging B is niet langer ontvankelijk. Dit geldt ook voor de herstellvordering voor zover zij gesteund is op het misdrijf van in stand houden.

3. De telastlegging A betreft "het plaatsen van een afsluiting van 4 meter hoogte voor het opgroeien van beplanting" zonder in het bezit te zijn van een stedenbouwkundige vergunning daartoe.

Beklaagden hebben onder meer nabij de grens van hun perceel met de linkerbuur leilinden geplant en ter ondersteuning ervan de hiertoe gebruikelijke constructie met houten palen en bamboestokken geplaatst.

Het geheel van de houten constructie werd opgericht op minder dan 30 meter van de vergunde woning op een perceel gelegen in woongebied. Dergelijke constructie behoort naar algemene bekendheid tot de normale tuinuitrusting. Het wordt niet aangevoerd en het blijkt niet dat zij strijdig zou zijn met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingsverordeningen, ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvergunningen, bouwvergunningen of stedenbouwkundige vergunningen. Krachtens art. 3, 11° van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, was ten tijde van de plaatsing van dergelijke houten constructie ter ondersteuning van de leilinden in de gegeven omstandigheden geen stedenbouwkundige vergunning nodig. Het gebruik van het woord "zoals" in voormeld art. 3, 11° wijst erop dat de erin vervatte lijst van zaken die tot de normale tuinuitrusting behoren slechts exemplarisch is. De vraag of door de plaatsing van de constructie een niet met een strafsanctie vergezeld gaande regel van het Veldwetboek en/of het Burgerlijk Wetboek is overtreden, is hier en nu niet aan de orde.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,
24 van de wet van 15 juni 1935,
190, 211 en 212 Wetboek van Strafvordering,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

verklaart de strafvordering met betrekking tot de telastlegging B en de herstellvordering voor zover zij erop is gesteund niet (langer) ontvankelijk,

spreekt de beklaagden vrij voor het misdrijf hen onder A te last gelegd,

verklaart de herstellvordering voor zover gesteund op de telastlegging A niet gegrond,

laat de in beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten ten laste van de Staat.

Kosten:

Afschriften:

Opstelrecht ber.bekl.:

Dagvaarding:

+ 10 % :

Totaal :€

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **9 december 2005**.

Aanwezig :

kamervoorzitter,

raadsheer,

raadsheer, bij bevelschrift van de Eerste

Voorzitter van dit Hof van heden aangewezen om plaatsvervangend
raadsheer op het ogenblik van de uitspraak te vervangen,

deze laatste wettig verhinderd zijnde de uitspraak bij te wonen van dit
arrest waarover hij mee heeft beraadslaagd; (art; 779 al.2 Ger. Wetboek),

advocaat-generaal,

griffier,

Goedgekeurd doorhaling van o nietige lijn(en) en o nietige woord(en);